

deligt, nemlig fra imellem 7 og 8 Rd. til 4 Rd. Den høitagtede Krigsminister har ladet denne Bestemmelse staae urørt, og der er saaledes med Hensyn til Dagpengene ikke anden Forandring i det nuværende Forslag, end hvad der omtales i det sidste Stykke af § 12. Der forlanges her blot en Bemyndigelse til under Forhold, hvor Vortcommandoen er af en saadan Bessaffenhed, at den medfører større Udgifter for den Vedkommende end under sædvanlige Forhold, at kunne udrede disse Dagpenge med indtil det dobbelte Beløb for Embedsmænd med 1,200 Rd. og derover. Der staaer ikke med Hensyn til dette Tillæg, at det skal være under ganske særegne Omstændigheder, men der staaer ganske i Almindelighed, at naar Vortcommandoen medfører større Udgifter, saa kan denne Bestemmelse anvendes, det vil altsaa sige, de ordinaire Bestemmelser for Udbetaling af Dagpenge, som findes i § 11, ville efter sidste Stykke af § 12 kunne forhøies for den sidste Classes Vedkommende fra 4 til 8 Rd., det vil altsaa sige, ud over det Beløb, som nu udredes efter den høieste Lønning. Udvalget tør ikke benægte, at der maafee kan være ganske særegne Tilfælde, hvor det vilde være ubilligt, om den Vedkommende ikke kunde faae Erstatning for sine havte Udgifter ud over, hvad der er bestemt i § 11, men da det maa antages at være særegne Tilfælde, skjønner Udvalget ikke rettere, end at det er naturligt, enten at saadanne affholdes imod forventet Bevilling paa Tillægsbewillingsloven, eller ogsaa at man for dette Diemed søger en eller anden passende Post paa Sinantsloven, som f. Ex. K. i, forholdet med et i dette Diemed anvendeligt Beløb. Af disse Grunde har Udvalget foreslaaet, at dette sidste Stykke skulde udgaae. I § 18 er der fra ifjor skeet den Forandring, at Ordet Feltudrustningshjælp er indført i første Stykke, og et andet Stykke er tilføiet. Forsaavidt andet Stykke gaaer ud paa, at der skal bestemmes Regler for Udbetaling til Lieutenanter og Underofficerer af Forstærkningen af Felttillæg, Cantonnementsstillæg og Dagpenge, have vi ikke troet at kunne modsætte os dette i Henhold til, hvad vi vedtoge ifjor i første Stykke, men forsaavidt der er kommet noget Nyt ind om

Feltudrustningsstillæg i andet Stykke og Feltudrustningshjælp i første Stykke, har Udvalget ikke troet at kunne tilraade dette. § 18 indkom ifjor ved Initiativ fra Krigsministeren ved Sagens tredje Behandling og saaledes som Forslaget da forelaa, tiltraadte Udvalget det just ikke; flere Medlemmer henstillede, om ikke dette Spørgsmaal kunde opsættes til Lønningens Revision, da man dog ikke ganske kunde oversee dette Forhold; Andre meente, at der ikke kunde resultere væsentlige Ulemper af at vedtage dette, og med denne anbefaling gif man ind paa Krigsministerens eget Forslag. Det Nye, at foreslaae ogsaa for Forstærkningens Befalingsmænd Feltudrustningshjælp og Feltudrustningsstillæg, troer man ikke er rigtigt; man mener, at, idet de faae det samme Felttillæg og øvrige Tillæg, som er bestemt for Linies Befalingsmænd, faae de et noget rundeligere Bidrag end egentlig nødvendigt, idet man maa antage, at Forstærkningens Befalingsmænd i Reglen ville blive brugte under noget forandrede og for dem bedre Forhold, i mere locale Kredse, end de Vedkommende, der staae ved den active Hær, og dette vil altsaa ogsaa kunne begrunde, at de af det forhøiede Felttillæg billigviis ville kunne have Noget tilovers til deres Udrustning. Derhos kan man heller ikke antage, at der til deres Udrustning i Krigstilsælde vilde behøves et saadant Beløb, som er nødvendigt for dem, der skulle gaae til den active Hær. Derfor har man foreslaaet at blive ved, hvad man efter Krigsministerens eget Forslag vedtog ifjor, give dem samme Felt- og Cantonnementsstillæg som de Andre, men lade dem selv sørge for Udrustningen. Til § 19 har Udvalgets Fleertal stillet det Forslag, at det sidste Punktum skal udgaae. § 19, saaledes som optaget her i Forslaget, blev ogsaa vedtaget ved Behandlingen her ifjor, og den Forandring, her foreslaaes, er den eneste Forandring, som man med de stillede Ændringsforslag har søgt at gjøre i Lovforslaget med Hensyn til de Poster, som man ifjor var bleven enig om, og som ellers staae urørte i Ministerens Forslag. Fleertallet er deels imod Realiteten, nemlig imod at affære de Vedkommende Afgang til Domstolene, ogsaa for saadanne Spørgsmaals Vedkommende, og det finder der-